

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

**Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling
Definitieve goedkeuring**

1. INHOUDELIJK

1.1. Situering

Om conform met de Europese staatssteunregelgeving te zijn, maakt de maatwerkregelgeving gebruik van de Europese groepsvrijstellingsverordening (GBER). De Europese Commissie controleert bepaalde elementen inzake conformiteit met de GBER. Indien deze elementen in orde zijn, dan past de lidstaat de GBER toe volgens de gestelde voorwaarden en zijn de subsidies 'staatssteunproof'. Indien dit niet gebeurt is de steun strikt juridisch niet conform de GBER.

1.2. Voorstel van wijziging

1.2.1. Context

Het maatwerkbesluit verwijst al naar GBER, maar dit blijkt te beperkt. Uit andere controles van de Europese Commissie is immers gebleken dat meer bepalingen van GBER effectief moeten opgenomen worden in de regelgeving die er gebruik van maakt. De Commissie vindt een generieke verwijzing naar de groepsvrijstellingsverordening immers niet voldoende en wenst in alle steunregelingen die op de GBER gebaseerd zijn expliciet dergelijke bepalingen opgenomen te zien.

1.2.2. Toelichting

Het Maatwerkbesluit kan gemakkelijk worden aangepast om deze extra bepalingen nog mee op te nemen. Op die manier wordt er vormelijk volledig voldaan aan de vereisten van de GBER.

In artikel 1, 9^o wordt er eerst correct verwezen naar de algemene groepsvrijstellingsverordening.

Vervolgens wordt er een hoofdstuk 1/1 'Europees steunkader' toegevoegd. Hierin wordt eerst verwezen in artikel 1/1 naar de algemene voorwaarden van de groepsvrijstellingsverordening waaraan moet voldaan worden in hoofdstuk I (gemeenschappelijke bepalingen), hoofdstuk II (monitoring) en hoofdstuk III (deel 6: steun ten behoeve van kwetsbare werknemers en werknemers met een

handicap). De uitzondering in artikel 77, die onder de DAEB-regeling valt, wordt in datzelfde artikel opgenomen.

In artikel 1/2 worden bepaalde ondernemingen van het toepassingsgebied van de verordening uitgesloten.

Zo mag een onderneming die een steunaanvraag indient geen onderneming in moeilijkheden zijn. Ook ondernemingen ten aanzien waarvan er een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge van een eerder besluit van de Commissie, waarbij de steun onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard, mag geen steun krijgen. De verordening is ook niet van toepassing op steun die afhangt van het gebruik van binnenlandse producten in plaats van ingevoerde producten of op steun voor met de uitvoer verband houdende activiteiten, noch op steun aan bepaalde in de verordening genoemde sectoren. Tot slot is de verordening niet van toepassing op staatssteunmaatregelen die tot een schending van het Unierecht leiden.

Het artikel vermeldt ten slotte een verwijzing naar het transparantiebeginsel met betrekking tot publicatie en informatie van de steunregel.

De steun moet vervolgens een stimulerend effect hebben. Om te waarborgen dat de steun noodzakelijk is en als prikkel fungeert om activiteiten of projecten verder te ontwikkelen, mag deze verordening immers niet gelden voor activiteiten waartoe de begunstigde hoe dan ook, zelfs zonder de steun, zelf zou zijn overgegaan. Wat betreft loonsubsidies ten behoeve van de aanwerving van kwetsbare werknemers en steun in de vorm van loonsubsidies ten behoeve van de tewerkstelling van de werknemers met een handicap, alsook steun ter compensatie van de bijkomende kosten voor de tewerkstelling van werknemers met een handicap, wordt dit gevraagde stimulerend effect in artikel 1/3 concreet omschreven.

Om te garanderen dat de steun evenredig is en tot het noodzakelijke steunbedrag beperkt blijft, dienen maximale steunbedragen te worden vastgesteld als steunintensiteit in verhouding tot een reeks in aanmerking komende kosten.

De Europese Commissie vraagt uitdrukkelijk om te letten op een mogelijke verboden cumul met andere soorten steun. Voor maatwerk gaat het vooral specifiek om middelen vanuit ESF (Europees Sociaal Fonds) en EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling). Dit wordt in artikel 1/4 bepaald. Wanneer verschillende bronnen van steun betrekking hebben op dezelfde in aanmerking komende kosten, dient cumulering te worden toegestaan tot de hoogste steunintensiteit of het hoogste steunbedrag dat krachtens de verordening voor die steun geldt.

In artikel 1/5 wordt verwezen naar de individuele aanmeldingsdrempels vermeld in artikel 4 van de groepsvrijstellingsverordening. Indien deze overschreden worden, moet de steun voorafgaandelijk aangemeld worden bij de Europese Commissie. Artikel 1/6 bepaalt vervolgens de percentages van steunintensiteit die niet overschreden mogen worden. De terminologie werd overgenomen uit de algemene groepsvrijstellingsverordening. De uiterst kwetsbare werknemers waarvan sprake corresponderen met de uiterst kwetsbare personen zoals opgenomen in het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, artikel 3, 2°, c. De personen met een handicap waarvan sprake houden de doelgroepwerknemers in die onder datzelfde artikel 3, 2°, a en b worden gedefinieerd. Meer bepaald gaat dit enerzijds over de personen met een arbeidshandicap en anderzijds personen met een psychosociale beperking.

Artikel 3: er wordt in artikel 33 van het besluit een wijziging gemaakt die voor een correcte verwijzing naar de algemene groepsvrijstellingsverordening zorgt.

Artikel 4: In artikel 34 van het besluit wordt reeds het percentage van loonpremie vastgelegd. Hier moest echter nog verwezen worden naar de maximumtermijn. Zo mogen loonkosten voor de aanwerving van een uiterst kwetsbare werknemer gedurende maximaal 24 maanden vanaf de aanwerving in aanmerking komen. Voor een werknemer met een handicap mogen de kosten in aanmerking komen gedurende de hele periode waarin de werknemer in dienst is.

Artikel 5: In artikel 38 wordt verwezen naar de steunintensiteiten vermeld in artikel 1/6 en wordt er nog een 5^{de} punt toegevoegd betreffende het verbod op cumulatie met andere steunmaatregelen. De opsomming die er nu stond is immers te beperkend en moest uitgebreid worden.

Artikel 6: In artikel 40 van het besluit worden verschillende wijzigingen aangebracht.

In het eerste lid wordt opnieuw een correcte verwijzing naar de algemene groepsvrijstellingsverordening opgenomen. In het tweede lid wordt de verwijzing naar het DAEB-besluit geschrapt en vervangen door een verwijzing naar artikel 35 van de groepsvrijstellingsverordening. Tijdens het schrijven van het oorspronkelijke maatwerkbesluit bestond de optie van artikel 35 van de groepsvrijstellingsverordening nog niet en moest men dus beroep doen op het DAEB besluit om steun te geven ter compensatie van de kosten voor de begeleiding van kwetsbare werknemers. Nu is de optie er echter wel en lijkt het ons correcter om alle steun binnen 1 instrument te groeperen.

Ook in dit artikel moest nog verwezen worden naar de maximumtermijn voor de kosten van begeleiding. De kosten die in aanmerking komen zijn de kosten om medewerkers uitsluitend in te zetten voor de begeleiding van de uiterst kwetsbare werknemer gedurende maximaal 24 maanden.

Artikel 7: in artikel 53 van het besluit wordt nogmaals een correcte verwijzing naar de algemene groepsvrijstellingsverordening opgenomen.

Artikel 8: In artikel 108, §1, eerste lid van het besluit is een zin toegevoegd betreffende de automatische toekenning van het label 'maatwerkbedrijf'. In het geval er ondernemingen zijn die steun ontvangen die boven de aanmeldingsdrempel uitkomen, worden deze bedrijven slechts onder voorbehoud automatisch erkend. De steun aan deze bedrijven moet, ter goedkeuring van de steun, aangemeld worden bij de Europese Commissie. Indien de Europese Commissie de steun niet goedkeurt, wordt de automatische erkenning retroactief ingetrokken. Deze retroactiviteit gaat terug tot op het moment van de automatische toekenning, 1 januari 2019. Dit artikel wordt in die zin dan ook aangepast.

Het besluit treedt in werking op 1 januari 2019.

2. TOELICHTING BIJ HET ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Het advies 64.793/1 van 20 december 2018 van de Raad van State formuleert een aantal opmerkingen en aanbevelingen die in voorkomend geval hebben geleid tot een wijziging van de ontwerptekst.

De volgende punten in het advies gaven aanleiding tot wijzigingen van het ontwerpbesluit: punt 4, punt 5, punt 6, punt 8, punt 11, punt 12 en punt 13.

Punt 4:

Overeenkomstig het advies van de Raad wordt in de aanhef verwezen naar artikel 20 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Punt 5:

In artikel 2 van het ontwerp wordt in het ingevoegde ontwerpartikel 1/1, eerste lid, gepreciseerd dat de verwijzing naar de groepsvrijstellingsverordening niet geldt voor de vergoeding voor de doorstroombegeleiding als bepaald in artikel 77 van het besluit.

Punt 6:

In het ingevoegde ontwerpartikel 1/2 zesde lid wordt ook de tekstwijziging 'Bijlage III' doorgevoerd. De verdere opmerking in dit punt wordt niet gevolgd, zie hieronder de motivering. .

Punt 8:

In het ingevoegde ontwerpartikel 1/4 worden overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van State de begrippen ESF en EFRO voluit geschreven. In ontwerpartikel 1/5 wordt bijkomend geduid dat de aanmelding gericht is op de goedkeuring van de steun door de Europese Commissie.

Punt 11:

De aanbevelingen in punt 11 werd geïmplementeerd in artikel 5 (voorheen:4), door het schrappen van de woorden Vlaamse of federale.

Punt 12:

In artikel 7 (voorheen: 6), artikel 6 (voorheen: 5) wordt, in gevolge van het advies een correctie aangebracht in functie van de coherente verwijzing naar de algemene groepsvrijstellingsverordening. Er wordt hiertoe ook een nieuw artikel 3 toegevoegd.

Punt 13:

Ingevolge de opmerking met betrekking tot de ontwerpbeplating in artikel 8 (voorheen: art.7) en artikel 1/5 wordt de bepaling inhoudelijk geredigeerd. Er wordt hierbij een verduidelijking aan de mogelijke retroactieve intrekking van de automatische toekenning van een label verleend.

De volgende punten in het advies gaven aanleiding tot wijzigingen of verduidelijkingen in de nota Vlaamse Regering bij het uitvoeringsbesluit: punt 9 en punt 13.

Punt 9:

Ingevolge de opmerking met betrekking tot de gebruikte begrippen in artikel 1/6, wordt in de nota Vlaamse Regering een verduidelijking opgenomen die de correcte toepassing van de maximale steunintensiteit ten aanzien van de verschillende categorieën personen garandeert.

Punt 13:

Naast een aanpassing in het uitvoeringsbesluit in artikel 1/5 en artikel 8, gaf dit punt in het advies van de Raad van State bijkomend aanleiding tot een verduidelijking wat betreft de retroactiviteit in de nota Vlaamse Regering.

Tot slot werd aan een aantal punten uit het advies geen gevolg gegeven: punt 6 (gedeeltelijk), punt 7 en punt 10.

Punt 6

Onder dit punt wordt de opmerking over ontwerpartikel 1/2 slechts gedeeltelijk overgenomen (zie hoger). Er wordt nog steeds geopteerd om in dit artikel enkel de voor de onderneming relevante bepaling (met betrekking tot de verplichting tot openbare mededeling van de steun op de transparantiewebsite) over te nemen, opdat zij op die manier zeker op de hoogte zijn dat deze gegevens openbaar zullen worden gemaakt. De overige bepalingen van artikel 9, eerste lid, van de groepsvrijstellingsverordening worden niet verder in dit besluit overgenomen aangezien het gaat over transparantie verplichtingen die worden opgelegd aan de lidstaat: om transparantie te verzekeren, moeten de lidstaten immers uitgebreide staatssteunwebsites creëren, op het regionale of het nationale niveau, waarop voor iedere krachtens deze verordening vrijgestelde steunmaatregel beknopte informatie wordt gepubliceerd. Een standaardformaat moet worden gebruikt waarmee de informatie kan worden doorzocht, gedownload en gemakkelijk op het internet kan worden gepubliceerd. De links naar de staatssteunwebsites van alle lidstaten dienen op de website van de Commissie te worden bekendgemaakt. Het is louter de taak van het Departement werk en sociale economie om hierin te voorzien. Het heeft daarom geen meerwaarde om deze bepalingen te herhalen in dit besluit.

Daarnaast wordt in de algemene groepsvrijstellingsverordening reeds bepaald dat de lidstaat instaat voor de bekendmaking van informatie aan de Europese Commissie, dit dient niet herhaald te worden.

Punt 7:

Met betrekking tot de aangehaalde opmerking van de Raad van State moet gesteld dat in ontwerpartikel 1/3 niet hoeft verwezen te worden naar de artikelen 34 en 35. Zie hieromtrent artikel 6, punt 5, c van de groepsvrijstellingsverordening:

“In afwijking van de leden 2, 3 en 4 hoeven de volgende categorieën steun geen stimulerend effect te hebben of worden zij geacht dat effect te hebben: c) bij steun in de vorm van loonsubsidies ten behoeve van de aanwerving van kwetsbare werknemers en steun in de vorm van loonsubsidies ten behoeve van de tewerkstelling van werknemers met een handicap: indien de desbetreffende voorwaarden van, onderscheidenlijk, artikel 32 en 33 zijn vervuld;”

Punt 10:

De aanbeveling betreffende artikel 4 (voorheen: 3) wordt niet gevolgd, gezien de bepaling in artikel 4 voldoende duidelijk is. De kosten die in aanmerking komen zijn de loonkosten. In artikel 2, punt 31 wordt het begrip „loonkosten” gedefinieerd als “het totale bedrag dat door de begunstigde van de steun ten aanzien van de desbetreffende werkgelegenheid daadwerkelijk moet worden betaald en dat het brutoloon vóór belastingen en de verplichte bijdragen (zoals sociale premies, kosten voor kinder- en ouderenzorg) over een bepaalde periode omvat;”

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het advies van de Inspectie van Financiën van 5 november 2018 is gunstig. De Inspectie van Financiën is van oordeel dat er geen begrotingsakkoord moet worden ingewonnen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de lokale besturen, en resulteert bijgevolg niet in bijkomend inzet van personeel, werkingsuitgaven, investeringen en schulden en ontvangsten van de lokale besturen.

5. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

6. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

6.1. Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Het bijgaande ontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2018/447 van 11 oktober 2018.

6.2. Reguleringsimpactanalyse

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt niet onderworpen aan een reguleringsimpactanalyse (beperkte inhoudelijke impact).

6.3. Administratieve lastenmeting – compensatieregel

Voorliggend voorstel heeft geen impact op de administratieve lasten.

6.4. JoKER-toets

De JoKER-toets is niet van toepassing op voorliggend voorstel van beslissing.

6.5. Armoedetoets

Voorstel van maatregel is niet onderhevig aan de armoedetoets.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de sociale economie te gelasten met de uitvoering van deze beslissing.

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

Bijlagen:

- het ontwerp van besluit
- het advies van de Raad van State